

Ryba – protancovaný sen

Reportáže

Autor: Petra Hlavičková / 60x přečteno
Čtvrtek, 3. prosinec 2009

Divadlo **Ponec** uvedlo taneční představení **RYBA**, pod taktovkou Lenky Bartůňkové, laureátky Ceny Šazky za „objev v tanci“ 2008. Divadelní prkna se na chvíli proměnila ve španělskou přímořskou vesničku připomínající konec světa – místo, kde tiše šumí moře a skřehotají rackové.

Po tom, co se hlediště utiší a světla zhasnou, diváci se probudí uprostřed temné noci a bludičky je mlčky doprovodí až k majáku. Čas jako by se zastavil... Ze začátku nesmělý tanec podtrhuje záhadnou atmosféru onoho místa. Fascinující je vizuální stránka a práce s materiály. Na jevišti nestojí žádná kulisa, prostředí přibližují pouze rekvizity. Rozvlněná igelitová plachta dokonale obkresluje poskakující mořské vlny. I samotné světlo je vlastně rekvizitou. Chvilí pálí jako jižanské slunce, poté skomírá a schová se v temné noci.

Ráz představení je velmi lyrický, zachycuje pocity, dojmy, útržky. Někdy je těžké říci, zda jsme v realitě nebo zda sníme. Z přemýšlení nás vytrhne jen ukřičené bingo. Každý divák má svůj lístek, kde si zaškrťává vyvolávaná čísla.

Po první zprávě ze španělské krajiny „Táhneme za jeden provaz.“ následuje část Motýl, která se snaží vyjádřit myšlenku: „Ten, kdo chytá motýly, aby se pyšnil jejich krásou, a uvěznil ji pod sklem pro pocit vlastní radosti... Avšak na co je platná krása, která již nemůže vzlétnout?“ Zajímavá úvaha jde ruku v ruce se zajímavým tanečním provedením, jde vlastně o tanec s motýlem, jakýsi pokus o splnutí s přírodou.

„Čím více se uzda koníka zkracovala, tím víc chtěl běžet. Záleží jen na jezdcí, jak silně bude svírat opratě ve svých rukou.“ Uzda je další proměnou tanečnicků na jevišti. Nejen, že se převlékají, ale také samotný taneční výraz se mění, vyvíjí. Ukazují svá sóla, tancují společně, tancují vedle sebe a zároveň se navzájem ovlivňují a střetávají. Podobně jako lidské osudy.

Přes hranici, bingo, sen, bingo a nevěstu se protancujeme až k závěrečné zprávě, že „Jsme na jedné lodi,“ a můžeme tak proplouvat oceánem završit spokojeným potleskem. **Ryba** je vynikající představení balancující na hranici mezi tancem a divadlem. Jedinou výtkou by mohla být převažující lyričnost a absence děje.

RYBA**Choreografie:** Lenka Bartůňková**Interpretace:** Lenka Bartůňková, Eliška Kašparová, Johana Matoušková, Jan Březina, Karel Kratochvíl**Hudba:** Lukáš Kalivoda**Světelný design:** Pavel Kotlík**Fotografie:** Vojtěch Brtnickýwww.divadloponec.cz**Portrét redaktora Petra Hlavičková**

Je zlínskou rodačkou, ročník 88. V současné době studuje VŠE v Praze, ale srdcem je věrná Moravě. Kultura je pro ni koníčkem. Nejvíce se věnuje filmu, a to od klasiky až po současnost. Snaží se vyhýbat komerčním trhákům, ale někdy si u nich ráda oddechne. Cestování je pro ni velká vášeň, a proto s oblibou sleduje cizokrajné a méně dostupné snímky. Fotografie, výtvarné umění, divadlo, literatura a koncerty jsou jejím dalším obohacením všedních dnů. Jako každý moderní člověk neustále bojuje s časem, a tak vždy uvítá prázdninové léto plné festivalů, kulturních akcí, ale také cestování.

Související odkazy:

- [Zápisky cestovatele: Norsko - 19. a 20. den](#)
- [Zápisky cestovatele – Den 9.](#)
- [11 dní, 11 zemí, 102 jazzmanů](#)

Komentáře (0)

Zavřít okno